

ଭୟଭୀତ ଅବସ୍ଥାରେ ନିବେଶକ

ମିଥପ୍ରାପ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧର ତାଣ୍ଡବ । ଏଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ରୁଦ୍ଧ ହୋଇଗଲାଣି ଭାରତୀୟ ବଜାର । ତୈଳ, ଟଙ୍କା ଏବଂ ପୁଞ୍ଜି ବଜାରରେ ଦେଖାଦେଇଛି ଅସ୍ଥିରତା । ଭୟଭୀତ ଅବସ୍ଥାରେ ନିବେଶକ । ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବାପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟରେ ୨୨ ଲକ୍ଷ କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ଅଧିକ ହରାଇ ବସିଲେଣି ଦେଶର ଲକ୍ଷିତ ବଜାର ନିବେଶକ । ଅଣେକାଧିକ ତୈଳ ବଜାରରେ ଲାଗିଥିବା ନିଆଁ ଯୋଗୁଁ ଦ୍ୟାରେଳ ପିଛା ବ୍ରେକ୍ ଲୁଟ୍ ଦର ୧୦୦ ଡଲାର ପାର କରିଗଲାଣି । ଏହା ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ପୁଞ୍ଜି କରିଛି ଆଶଙ୍କାର ମାହୋଳ । ଅନ୍ୟପଟେ ଡଲାର ଦୁର୍ଲଭ ହୋଇଗଲାଣି ଟଙ୍କା । ୧ ଡଲାର ଏବେ ୯୨.୩୩୩ ଟଙ୍କା ସମତୁଲ୍ୟ । ସେହିଭଳି ଏଲପିଜି ଗ୍ୟାସ୍ ଅଭାବଜନିତ ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଉପୁଜିଛି । କଲୁଛି ବିଶ୍ୱ ତୈଳ ବଜାର । ମଧ୍ୟପ୍ରାଚ୍ୟରେ ୩୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ତୈଳ ଦିଏପରେ ହମ୍ମା ହେବା ପରେ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ବଜାରରେ ଅଣେକାଧିକ ତୈଳ ଦର ଯାତ୍ରେ ୩ ବର୍ଷର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ସାମାନ୍ୟକାରକାରରେ ଏହା ୨୫% ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଦ୍ୟାରେଳ ପିଛା ୧୧୫ ଡଲାରରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଥିଲା । ପରେ ଏଥିରେ ସାମାନ୍ୟ ହ୍ରାସ ଘଟିଥିଲା ଓ ଏବେ ଏହା ପ୍ରାୟ ୧୦୫ ଡଲାରରେ ଅଛି । ୧୦ ଦିନରେ ଅଣେକାଧିକ ତୈଳ ଦର ୫୦% ମହଙ୍ଗା ହୋଇଛି । ଏହାପୂର୍ବରୁ ୨୦୨୨ରେ ରୁଷ୍-ୟୁକ୍ରେନ୍ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଏହା ୧୦୦ ଡଲାର ପାର କରିଯାଇଥିଲା । ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ କହିବାନୁସାରେ, ଦ୍ୟାରେଳ ପିଛା ତୈଳ ଦର ୧୫୦ ଡଲାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇପାରେ । ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଭାରତରେ ପେଟ୍ରୋଲ ଏବଂ ଡିଜେଲ ଦର ଉପରେ ପଡ଼ିପାରେ । ଲିଟର ପିଛା ଇନ୍ଦ୍ରନ ଦର ୫ରୁ ୬ ଟଙ୍କା ବଢ଼ିପାରେ । ତେବେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ କହିବାନୁସାରେ, ଦେଶରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ତୈଳ ଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ପେଟ୍ରୋଲ ଏବଂ ଡିଜେଲ ଦର ବଢ଼ିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ବଜାରରେ ଅଣେକାଧିକ ତୈଳ ଦର ୧୩୦ ଡଲାର ଛୁଇଁଲେ ଦର ବୃଦ୍ଧି ଉପରେ ବିଚାର ହୋଇପାରେ । ସେହିଭଳି ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ଲଭ ହୋଇଗଲାଣି । ଆମେରିକୀୟ ଡଲାର ଦୁର୍ଲଭ ହେବା ଏହା ଆଜି ୪୬ ପଇସା ହ୍ରାସ ପାଇ ୯୨.୩୩୩ ଟଙ୍କା ସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ବଜାରରେ ଏକ ପ୍ରକାର ଭୟର ବାତାବରଣ । ଲୋକେ ଆତଙ୍କିତ ଅବସ୍ଥାରେ । ବଜାରରୁ ଅଧିକ ସିଲିଣ୍ଡର ଉଠାଇ ଦେବାକୁ ଏକେନିଗ୍ରୁଟିକ ଆରରେ ଭିଡ଼ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । କାଡ଼ୀର ରାଜଧାନୀ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଲୋକେ ସିଲିଣ୍ଡର ପିଛା ଘରୋଇ ଏଲପିଜିକୁ ୧୫୦୦ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦରରେ କିଣିବାକୁ ବି ପଛପୁଆ ଦେଉନାହାନ୍ତି । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ କଳାବଜାରରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର । ପୂର୍ବରୁ ଗୋଟିଏ ସିଲିଣ୍ଡର ବୁକ୍ କରିବାର ୨୧ ଦିନ ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସିଲିଣ୍ଡର ପାଇଁ ବୁକି ହୋଇପାରୁଥିଲା । ଏବେ ଏହାକୁ ୨୫ ଦିନକୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ସରକାର । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମାନ ପରିମାଣରେ ରକ୍ଷଣ ଗ୍ୟାସ୍ ଯୋଗାଇଦେବା ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ତେବେ ତୈଳ କମ୍ପାନିଗୁଡ଼ିକ ପାଖରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣରେ ଏଲପିଜି ମହଙ୍ଗୁର ଥିବା ସରକାର ପୂରଣ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେହିଭଳି ଭାରତୀୟ ଲକ୍ଷିତ ବଜାରରେ ଦେଖାଦେଇଛି ବଡ଼ ପତନ । ବସ୍ତ୍ର, ଷୁଭ, ଏକ୍ସଟେଞ୍ଜ(ବିଏସ୍‌ଏଲ୍) ସେନଟ୍ସ୍ ୧୩୫୩୧ ପଏଣ୍ଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ୭୭,୫୬୬ ପଏଣ୍ଟରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଛି । ନ୍ୟାସ୍‌ଆଲ୍ ଷ୍ଟକ୍ ଏକ୍ସଟେଞ୍ଜ(ଏନ୍‌ଏସ୍‌ଏଲ୍) ନିର୍ଦ୍ଦି ୪୨୨ ପଏଣ୍ଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ୨୪,୦୨୮ ପଏଣ୍ଟରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଛି । ବ୍ୟାଙ୍କ୍, ଅଟୋ, ଧାତକ୍ ଏବଂ ଏଫ୍‌ଏମ୍‌ସି ସେୟାର ମୁଲ୍ୟରେ ବୃହତ୍ ହ୍ରାସ ଘଟିଛି । ଯୁଦ୍ଧ ଯୋଗୁଁ ଆଶଙ୍କିତ ନିବେଶକ ଲକ୍ଷିତ ବଜାରରୁ ଟଙ୍କା ଉଠାଇ ଅନ୍ୟତ୍ର ନିବେଶ କରିବାର ଦେଖା ଯାଏ । ପ୍ରକରେ ବଜାରରେ ଦେଖାଦେଇଛି ଡ଼୍ଡ । ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଫେବୃଆରୀ ୨୭ରେ ବିଏସ୍‌ଏଲ୍‌ରେ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କମ୍ପାନିଗୁଡ଼ିକର ମୋଟ ବଜାର ମୁଲ୍ୟ ୪୬୩ ଲକ୍ଷ କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିଲା । ମାର୍ଚ୍ଚ ୯ ସୁଦ୍ଧା ଏହା ୪୪୧ ଲକ୍ଷ କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ଖର୍ଚ୍ଚିଆସିଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

ଡ. ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଚନ୍ଦ୍ର ଚୂପାଠୀ
ମୋ : ୯୮୩୩୭୧୦୨୫୫୫୩
Email ID: prafulla1941@gmail.com

ଶୁଶାନ (ଶୁନ=ଶବ୍-ଶାନ=ଶୟନ, ଶୁଶାନ=ଶୁଶୟନମ୍) ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଶବ୍ଦର ଶୟନ ବା ଶବ୍ଦହୀନ ସ୍ଥାନକୁ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଶୁଶାନକୁ ମଣାଣି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ମଣାଣିକୁ ନେଇ ବହୁ ଲୋକଗୀତ ଓ ଲୋକକଥା ପ୍ରତି ଜନପଦରେ ପ୍ରଚଳିତ । ପ୍ରଚଳିତ ପଲ୍ଲୀଗୀତ ମଧ୍ୟରେ “ବରଗଛ ତିଖରେ ବସି, ଦୁଇଗୋଡ଼ ନେଇ ଶିଶୁର ଏସୁଡ଼ି ଲାଳି ସେକୁଥାଏ ତିରୁଗୁଣା ବିକଟ ହସି” ଇତ୍ୟାଦି ବେଶ୍ ଲୋକପ୍ରିୟ । ଗ୍ରାମୀଣମାନଙ୍କର ଆଜି ମା’ କାହାଣୀରେ ଥାଏ ମଣାଣିରେ ତାହାଣୀ, ତିରୁଗୁଣା, ଭୂତ, ଭୂତୁଣୀ, ତାଳିନୀ, ଯୋଗିନୀମାନଙ୍କର ରହିବାର ସ୍ଥାନ । ଗାଁର ବୁଢ଼ା, ବୁଢ଼ୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏପରି ଗପସବୁ ଶୁଣି ପିଲାଦିନେ ମନରେ ଭୟ ଆସିଯାଉଥିଲା । ପୁଣି କୁହାଯାଏ ଶିବଙ୍କର ରହିବାର ସ୍ଥାନ ହେଉଛି ଶୁଶାନ । ସେଥିପାଇଁ ସେହି ସ୍ଥାନ ଅତି ପବିତ୍ର ଭାବରେ ଗଣାଯାଏ । କାରଣ ଶିବ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରେତପତି । ଆଜି ମା’ କାହାଣୀରେ ଉପସ୍ଥିତ ଶୁଶାନ ବା ମଣାଣୀବାସୀମାନେ ଶିବ ଓ ଶିବାଙ୍କର ସହଚର ବା ସହଚରୀ ଭାବେ ପରିଗଣିତ । ସେ ଯାହାହେଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତି ଶୁଶାନ ଥାଏ ସେହି ଗ୍ରାମର ଭୟଙ୍କର ତଥା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ । ଶୁଶାନରେ ମଳ, ମୃତ୍ତ ତ୍ୟାଗ, ଧୂମପାନ ଇତ୍ୟାଦି ମନାଥାଏ । ବାଟରେ ଗଲାବେଳେ ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ଶୁଶାନ ଦେଖିଲେ ପ୍ରଣାମ କରିଥାନ୍ତି । କାରଣ ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ତିତା ଜନ୍ମିଯାଇଛି । ତାହାକିମାନେ ମଧ୍ୟ ମଣାଣିକୁ ନେଇ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱଧାରଣା କରିଥାନ୍ତି । ଗ୍ରାମୀଣ ଶୁଶାନମାନଙ୍କରୁ ସେହି ଜନପଦବାସୀଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁର ସଙ୍କେତ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ଶୁଶାନରୁ ରାତ୍ରୀରେ ଲୁହା ସହ ଲୁହାର ବାଡ଼େଇ ହେବା ଶବ୍ଦ, ଲୁହର ବା ଅଣ୍ଡିରା ବିଲୁଆମାନଙ୍କର ଲୁହନ ଭଳି ସ୍ୱର, ସେଠାରେ ଥିବା ଗଛ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବାର ଶବ୍ଦ ଶୁଶାନରେ କେହି କୁହୁଥିବା ଜଣାଯାଏ । ଶୁଶାନରେ କେହି ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ । କମ୍ପାନୀର ଗେଷ୍ଟହାଉସ୍‌ରେ ଯେଉଁମାନେ ରୁହନ୍ତି ଶୁଶାନ ଆଡ଼କୁ ରାତିରେ ନସିବା ପାଇଁ ଜଗୁଆଳୀ ଜଣକ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାରିବ କରିଯାଇଥାଏ । ଗେଷ୍ଟହାଉସ୍‌ରେ କାମ କରୁଥିବା କର୍ମଚାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହା କଥାକୁ ସର୍ବଦା ମାନିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଆଗରୁ ଜ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ସତର୍କ କରାଜାଦେଇଥାନ୍ତି ।

ଶୁଶାନର ସଙ୍କେତ

ପାଞ୍ଚଦିନର ଦୈଠକ ସରିଯିବା ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ଗତବ୍ୟ ସ୍ଥଳକୁ ଫେରିଯିବାର ଥିଲା । ସିବା ଦିନ ପୂର୍ବରାତ୍ରିରେ ନିଜର ବ୍ୟାଗମାନ ସେମାନେ ସଜାଡ଼ି ନେଲେ । ପାଞ୍ଚଦିନର ଏକାଠି ରହଣିର ମୁହୂର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକର ସ୍ମୃତିରାଗଣ କରୁଛନ୍ତୁ ରାତି ଅଧିକ ହୋଇଗଲା । ପ୍ରସଙ୍ଗ କ୍ରମେ ନବୀନ ନିକଟସ୍ଥ ଶୁଶାନ କଥା ଉଠାଇଲା ଓ ତାହା ନିଶ୍ଚଳ ସେମାନଙ୍କୁ ମନରେ ଆଖିଆଁ ଥିଲା । ପାଞ୍ଚଦିନର ଗପ ଆକାରରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଛି ।

୨୦୦୯ ମସିହାର ଘଟଣା । ବାଙ୍ଗାଲୋରରେ ଥିବା ଏକ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଙ୍ଗ୍ ସଂସ୍ଥାର ସମ୍ପର୍କିତାରେ ଯୋଗ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଇଞ୍ଜିନିୟର ମୋହନ ଭଟ୍ଟନାଗର ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ସେଠାରେ ସମୁଦାୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଥିଲା ପାଞ୍ଚଦିନ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କମ୍ପାନୀର ଏକ ଗେଷ୍ଟହାଉସ୍‌ରେ ସେମାନେ ରହୁଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ଭଟ୍ଟନାଗରଙ୍କ କୋଠିରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ତିନିଜଣ ସହକର୍ମୀ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଅକ୍ଷୟ, ନବୀନ ଓ ସେନଟ୍ସ୍ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ସେମାନଙ୍କର ଯେ ବନ୍ଧୁତା ନଥିଲା ତାହା ନୁହେଁ । ସେହିଦିନ ଜଣ ଗୋଟିଏ କୋଠିରେ ରହୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ଥିଲା । କାରଣ ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ତିତା ଜନ୍ମିଯାଇଛି । ତାହାକିମାନେ ମଧ୍ୟ ମଣାଣିକୁ ନେଇ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱଧାରଣା କରିଥାନ୍ତି । ଶୁଶାନକୁ ନେଇ ତତ୍ତ୍ୱ ଧାରଣା କରିବାର ଗପ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ପ୍ରଚଳିତ ।

ଗ୍ରାମୀଣ ଶୁଶାନମାନଙ୍କରୁ ସେହି ଜନପଦବାସୀଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁର ସଙ୍କେତ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ଶୁଶାନରୁ ରାତ୍ରୀରେ ଲୁହା ସହ ଲୁହାର ବାଡ଼େଇ ହେବା ଶବ୍ଦ, ଲୁହର ବା ଅଣ୍ଡିରା ବିଲୁଆମାନଙ୍କର ଲୁହନ ଭଳି ସ୍ୱର, ସେଠାରେ ଥିବା ଗଛ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବାର ଶବ୍ଦ ଶୁଶାନରେ କେହି କୁହୁଥିବା ଜଣାଯାଏ । ଶୁଶାନରେ କେହି ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ । କମ୍ପାନୀର ଗେଷ୍ଟହାଉସ୍‌ରେ ଯେଉଁମାନେ ରୁହନ୍ତି ଶୁଶାନ ଆଡ଼କୁ ରାତିରେ ନସିବା ପାଇଁ ଜଗୁଆଳୀ ଜଣକ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାରିବ କରିଯାଇଥାଏ । ଗେଷ୍ଟହାଉସ୍‌ରେ କାମ କରୁଥିବା କର୍ମଚାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହା କଥାକୁ ସର୍ବଦା ମାନିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଆଗରୁ ଜ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ସତର୍କ କରାଜାଦେଇଥାନ୍ତି ।

ପାଞ୍ଚଦିନର ଦୈଠକ ସରିଯିବା ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ଗତବ୍ୟ ସ୍ଥଳକୁ ଫେରିଯିବାର ଥିଲା । ସିବା ଦିନ ପୂର୍ବରାତ୍ରିରେ ନିଜର ବ୍ୟାଗମାନ ସେମାନେ ସଜାଡ଼ି ନେଲେ । ପାଞ୍ଚଦିନର ଏକାଠି ରହଣିର ମୁହୂର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକର ସ୍ମୃତିରାଗଣ କରୁଛନ୍ତୁ ରାତି ଅଧିକ ହୋଇଗଲା । ପ୍ରସଙ୍ଗ କ୍ରମେ ନବୀନ ନିକଟସ୍ଥ ଶୁଶାନ କଥା ଉଠାଇଲା ଓ ତାହା ନିଶ୍ଚଳ ସେମାନଙ୍କୁ ମନରେ ଆଖିଆଁ ଥିଲା । ପାଞ୍ଚଦିନର ଗପ ଆକାରରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଛି ।

୨୦୦୯ ମସିହାର ଘଟଣା । ବାଙ୍ଗାଲୋରରେ ଥିବା ଏକ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଙ୍ଗ୍ ସଂସ୍ଥାର ସମ୍ପର୍କିତାରେ ଯୋଗ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଇଞ୍ଜିନିୟର ମୋହନ ଭଟ୍ଟନାଗର ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ସେଠାରେ ସମୁଦାୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଥିଲା ପାଞ୍ଚଦିନ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କମ୍ପାନୀର ଏକ ଗେଷ୍ଟହାଉସ୍‌ରେ ସେମାନେ ରହୁଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ଭଟ୍ଟନାଗରଙ୍କ କୋଠିରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ତିନିଜଣ ସହକର୍ମୀ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଅକ୍ଷୟ, ନବୀନ ଓ ସେନଟ୍ସ୍ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ସେମାନଙ୍କର ଯେ ବନ୍ଧୁତା ନଥିଲା ତାହା ନୁହେଁ । ସେହିଦିନ ଜଣ ଗୋଟିଏ କୋଠିରେ ରହୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ଥିଲା । କାରଣ ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ତିତା ଜନ୍ମିଯାଇଛି । ତାହାକିମାନେ ମଧ୍ୟ ମଣାଣିକୁ ନେଇ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱଧାରଣା କରିଥାନ୍ତି । ଶୁଶାନକୁ ନେଇ ତତ୍ତ୍ୱ ଧାରଣା କରିବାର ଗପ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ପ୍ରଚଳିତ ।

ଗ୍ରାମୀଣ ଶୁଶାନମାନଙ୍କରୁ ସେହି ଜନପଦବାସୀଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁର ସଙ୍କେତ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ଶୁଶାନରୁ ରାତ୍ରୀରେ ଲୁହା ସହ ଲୁହାର ବାଡ଼େଇ ହେବା ଶବ୍ଦ, ଲୁହର ବା ଅଣ୍ଡିରା ବିଲୁଆମାନଙ୍କର ଲୁହନ ଭଳି ସ୍ୱର, ସେଠାରେ ଥିବା ଗଛ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବାର ଶବ୍ଦ ଶୁଶାନରେ କେହି କୁହୁଥିବା ଜଣାଯାଏ । ଶୁଶାନରେ କେହି ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ । କମ୍ପାନୀର ଗେଷ୍ଟହାଉସ୍‌ରେ ଯେଉଁମାନେ ରୁହନ୍ତି ଶୁଶାନ ଆଡ଼କୁ ରାତିରେ ନସିବା ପାଇଁ ଜଗୁଆଳୀ ଜଣକ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାରିବ କରିଯାଇଥାଏ । ଗେଷ୍ଟହାଉସ୍‌ରେ କାମ କରୁଥିବା କର୍ମଚାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହା କଥାକୁ ସର୍ବଦା ମାନିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଆଗରୁ ଜ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ସତର୍କ କରାଜାଦେଇଥାନ୍ତି ।

ତପି ଭିତରକୁ ପଶିଗଲା । ଅକ୍ଷୟ ପଶିଗଲା ପରେ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ମଧ୍ୟ ତା’ ପଛରେ ଶୁଶାନ ମଧ୍ୟକୁ ଚାଲିଗଲେ । ମାତ୍ର ବୁଢ଼ା ଲୋକଟି ସେମାନଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ନ ଯିବା ପାଇଁ ପଛକୁ ଡାକ ପକାଉଥିଲା । ଶୁଶାନ ମଧ୍ୟରେ ସିମେଣ୍ଟ ରାସ୍ତାର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ରହିଛି ସମାଧିମାନ । କେତେଗୁଡ଼ିଏ ବୁଲୁ କୁକୁରଙ୍କ ଛଡ଼ା ସେମାନେ ଆଉ କେହି ନଥିଲେ । ଶବ୍ଦ କେବେ ଆସୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବସିବା ପାଇଁ ଥିଲା ଗୋଟିଏ ସିମେଣ୍ଟ ବେଞ୍ଚ । ସେହି ବେଞ୍ଚରେ ଅକ୍ଷୟ କିଛି ସମୟ ବସିପଡ଼ିଲା । ଏତେ ରାତିରେ ସେଠାରେ ତାକୁ ବଡ଼ ଅଶୁଣ୍ଠି ଲାଗୁଥିଲା । ଅକ୍ଷୟ ନିଜ ପକେଟରେ ହାତ ପୁରାଇ ସିଗାରେଟ୍ ଖଣ୍ଡେ ବାହାର କରି ସେଥିରେ ନିଆଁ ଧରାଇ ତାକୁ ଚାଲିଲା । ଅନ୍ୟମାନେ ତାକୁ ଦେଖିଲେ ନିବୁତ୍ ହେବାକୁ ଯେତେ କହିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ଶୁଣିନଥିଲା । ଶୁଶାନ ଏକ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ । ତେଣୁ ସେଠାରେ ସିଗାରେଟ୍, ଖାଇବା ପ୍ରାୟଶ୍ଚୟ ମନାଥାଏ । ସିଗାରେଟ୍, ଚାଣିସାରିବା ପରେ ଅକ୍ଷୟ ପରିସ୍ରା ମାଡ଼ିଲା ଓ ସେ ବାହାରକୁ ନିକଟସ୍ଥ ଶୁଶାନ କଥା ଉଠାଇଲା ଓ ତାହା ନିଶ୍ଚଳ ସେମାନଙ୍କୁ ମନରେ ଆଖିଆଁ ଥିଲା । ପାଞ୍ଚଦିନର ଗପ ଆକାରରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଛି ।

୨୦୦୯ ମସିହାର ଘଟଣା । ବାଙ୍ଗାଲୋରରେ ଥିବା ଏକ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଙ୍ଗ୍ ସଂସ୍ଥାର ସମ୍ପର୍କିତାରେ ଯୋଗ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଇଞ୍ଜିନିୟର ମୋହନ ଭଟ୍ଟନାଗର ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ସେଠାରେ ସମୁଦାୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଥିଲା ପାଞ୍ଚଦିନ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କମ୍ପାନୀର ଏକ ଗେଷ୍ଟହାଉସ୍‌ରେ ସେମାନେ ରହୁଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ଭଟ୍ଟନାଗରଙ୍କ କୋଠିରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ତିନିଜଣ ସହକର୍ମୀ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଅକ୍ଷୟ, ନବୀନ ଓ ସେନଟ୍ସ୍ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ସେମାନଙ୍କର ଯେ ବନ୍ଧୁତା ନଥିଲା ତାହା ନୁହେଁ । ସେହିଦିନ ଜଣ ଗୋଟିଏ କୋଠିରେ ରହୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ଥିଲା । କାରଣ ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ତିତା ଜନ୍ମିଯାଇଛି । ତାହାକିମାନେ ମଧ୍ୟ ମଣାଣିକୁ ନେଇ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱଧାରଣା କରିଥାନ୍ତି । ଶୁଶାନକୁ ନେଇ ତତ୍ତ୍ୱ ଧାରଣା କରିବାର ଗପ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ପ୍ରଚଳିତ ।

ଗ୍ରାମୀଣ ଶୁଶାନମାନଙ୍କରୁ ସେହି ଜନପଦବାସୀଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁର ସଙ୍କେତ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ଶୁଶାନରୁ ରାତ୍ରୀରେ ଲୁହା ସହ ଲୁହାର ବାଡ଼େଇ ହେବା ଶବ୍ଦ, ଲୁହର ବା ଅଣ୍ଡିରା ବିଲୁଆମାନଙ୍କର ଲୁହନ ଭଳି ସ୍ୱର, ସେଠାରେ ଥିବା ଗଛ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବାର ଶବ୍ଦ ଶୁଶାନରେ କେହି କୁହୁଥିବା ଜଣାଯାଏ । ଶୁଶାନରେ କେହି ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ । କମ୍ପାନୀର ଗେଷ୍ଟହାଉସ୍‌ରେ ଯେଉଁମାନେ ରୁହନ୍ତି ଶୁଶାନ ଆଡ଼କୁ ରାତିରେ ନସିବା ପାଇଁ ଜଗୁଆଳୀ ଜଣକ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାରିବ କରିଯାଇଥାଏ । ଗେଷ୍ଟହାଉସ୍‌ରେ କାମ କରୁଥିବା କର୍ମଚାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହା କଥାକୁ ସର୍ବଦା ମାନିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଆଗରୁ ଜ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ସତର୍କ କରାଜାଦେଇଥାନ୍ତି ।

ପାଞ୍ଚଦିନର ଦୈଠକ ସରିଯିବା ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ଗତବ୍ୟ ସ୍ଥଳକୁ ଫେରିଯିବାର ଥିଲା । ସିବା ଦିନ ପୂର୍ବରାତ୍ରିରେ ନିଜର ବ୍ୟାଗମାନ ସେମାନେ ସଜାଡ଼ି ନେଲେ । ପାଞ୍ଚଦିନର ଏକାଠି ରହଣିର ମୁହୂର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକର ସ୍ମୃତିରାଗଣ କରୁଛନ୍ତୁ ରାତି ଅଧିକ ହୋଇଗଲା । ପ୍ରସଙ୍ଗ କ୍ରମେ ନବୀନ ନିକଟସ୍ଥ ଶୁଶାନ କଥା ଉଠାଇଲା ଓ ତାହା ନିଶ୍ଚଳ ସେମାନଙ୍କୁ ମନରେ ଆଖିଆଁ ଥିଲା । ପାଞ୍ଚଦିନର ଗପ ଆକାରରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଛି ।

୨୦୦୯ ମସିହାର ଘଟଣା । ବାଙ୍ଗାଲୋରରେ ଥିବା ଏକ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଙ୍ଗ୍ ସଂସ୍ଥାର ସମ୍ପର୍କିତାରେ ଯୋଗ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଇଞ୍ଜିନିୟର ମୋହନ ଭଟ୍ଟନାଗର ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ସେଠାରେ ସମୁଦାୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଥିଲା ପାଞ୍ଚଦିନ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କମ୍ପାନୀର ଏକ ଗେଷ୍ଟହାଉସ୍‌ରେ ସେମାନେ ରହୁଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ଭଟ୍ଟନାଗରଙ୍କ କୋଠିରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ତିନିଜଣ ସହକର୍ମୀ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଅକ୍ଷୟ, ନବୀନ ଓ ସେନଟ୍ସ୍ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ସେମାନଙ୍କର ଯେ ବନ୍ଧୁତା ନଥିଲା ତାହା ନୁହେଁ । ସେହିଦିନ ଜଣ ଗୋଟିଏ କୋଠିରେ ରହୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ଥିଲା । କାରଣ ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ତିତା ଜନ୍ମିଯାଇଛି । ତାହାକିମାନେ ମଧ୍ୟ ମଣାଣିକୁ ନେଇ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱଧାରଣା କରିଥାନ୍ତି । ଶୁଶାନକୁ ନେଇ ତତ୍ତ୍ୱ ଧାରଣା କରିବାର ଗପ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ପ୍ରଚଳିତ ।

ଗ୍ରାମୀଣ ଶୁଶାନମାନଙ୍କରୁ ସେହି ଜନପଦବାସୀଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁର ସଙ୍କେତ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ଶୁଶାନରୁ ରାତ୍ରୀରେ ଲୁହା ସହ ଲୁହାର ବାଡ଼େଇ ହେବା ଶବ୍ଦ, ଲୁହର ବା ଅଣ୍ଡିରା ବିଲୁଆମାନଙ୍କର ଲୁହନ ଭଳି ସ୍ୱର, ସେଠାରେ ଥିବା ଗଛ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବାର ଶବ୍ଦ ଶୁଶାନରେ କେହି କୁହୁଥିବା ଜଣାଯାଏ । ଶୁଶାନରେ କେହି ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ । କମ୍ପାନୀର ଗେଷ୍ଟହାଉସ୍‌ରେ ଯେଉଁମାନେ ରୁହନ୍ତି ଶୁଶାନ ଆଡ଼କୁ ରାତିରେ ନସିବା ପାଇଁ ଜଗୁଆଳୀ ଜଣକ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାରିବ କରିଯାଇଥାଏ । ଗେଷ୍ଟହାଉସ୍‌ରେ କାମ କରୁଥିବା କର୍ମଚାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହା କଥାକୁ ସର୍ବଦା ମାନିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଆଗରୁ ଜ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ସତର୍କ କରାଜାଦେଇଥାନ୍ତି ।

ସମାଜବାଦ: ଯିଏ ଯେମିତି ଆପଣେଇଲା

ଗୋପାଳ ମହାପାତ୍ର
ରାମଚନ୍ଦ୍ରପୁର, ରଣପୁର
ମୋ: ୯୪୩୩୮୪୫୦୯୪

ଦେଶରେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ନେଇ ଅନେକ ଚର୍ଚ୍ଚା ଚାଲିଛି । ସେହିପରି ସମାଜବାଦ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ମତ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ରହିଛି । ଗାନ୍ଧୀ ଏବଂ ସମାଜବାଦ ଏମିତି ଦୁଇଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଯାହାକୁ ସବୁ ରାଜନୈତିକ ଦଳ କାମରେ ନ ହେଲେବି କଥାରେ କଥାରେ ଆପଣେଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବିକତା ଏମିତି ଯେମିତି ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଚିନ୍ତା ଥିବା ନୋଟ (ଟଙ୍କା)ର ଶକ୍ତି ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ବା ଏଥିରେ ସବୁକାମ ହୋଇଥାଏ ଠିକ୍ ସେମିତି ସମାଜବାଦ ନାମରେ ରାଜନୀତି ଚାଲେଗାନ୍ଧୀ ଓ ତାଙ୍କ ବିଚାରଧାରାକୁ ମାନନ୍ତୁ ବା ନମାନନ୍ତୁ ରାଜନୈତିକ ଦଳମାନେ ଗାନ୍ଧୀ ମୂଲ୍ୟ ରଖିବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ସମାଜବାଦର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ଏହିଭଳି । ଗାନ୍ଧୀ ଛୁଟି ଶପଥ କରି ମଧ୍ୟ ଲୋକେ ମିଛ କହିଥାନ୍ତି ଓ ମିଛ କହିବା ଲୋକଟି ଭାବିଥାଏ ଯେ ସେ ଯେହେତୁ ଗାନ୍ଧୀ ଛୁଟି ଶପଥ କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ତାର ମିଛକଥାକୁ ସମସ୍ତେ ମାନିନେବେ । ସାଧାରଣତଃ ବ୍ୟବହାରରେ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ଘଟିଥାଏ । ମିଛ କହୁଥିବା ଲୋକେ ବାରମ୍ବାର ଶପଥ/ରାଶନିୟମ ଖାଇଥାନ୍ତି । ଭାଷଣରେ ଲୋକଙ୍କ ଭରଣା ଛିଡ଼ିବା ପାଇଁ ଭାଷଣ ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଶପଥ ନେଇଥାଏ । ଲୋକ ପରମ୍ପରାରେ ଶପଥ ବା ରାଶି ନିୟମର ଇଜ୍ଜତ ଏତେ ଥିଲା ଯେ ତୁଳସୀ ଦାସ ଲେଖିଥିଲେ - ‘ପ୍ରାଣଯାଏ ପର ବଚନ ନ ଯାଇ ।’ ନିର୍ବାଚନରେ ରାଜନୈତିକ ଦଳ ମାନଙ୍କର ଘୋଷଣା ପତ୍ର ମଧ୍ୟ ଏହି ଭଳି ସଂକଳ୍ପ ସହ ଜାରି କରାଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଲାଳ ଦେବତେବେଳେ ନିଜେ ଲାଳକରେ ସେତେବେଳେ ଶପଥର

ମୁଲ୍ୟ କ’ଣ? ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଗାନ୍ଧୀ ଏବଂ ସମାଜବାଦର କଥା କହିବା ଜାରି ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ମନ୍ତ୍ର ନିଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେ ନିଷ୍ପାପୁର୍ବକ ସମ୍ବିଧାନର ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଶପଥ ନେଇଥାନ୍ତି । ସମ୍ବିଧାନରେ ସମାଜବାଦୀ ଗଣରାଜ୍ୟ । ସମ୍ବିଧାନ ପ୍ରସ୍ତୁତି ବେଳେ ବାବା ସାହେବ ଆୟେବଦ୍‌ର ସମାଜବାଦ ଶବ୍ଦକୁ ଭୁଲିଯାଇଥିଲେ କିମ୍ପା ସମାଜବାଦ ଶବ୍ଦର ଆଗାମୀ ଦିନରେ ସମ୍ମାନନୀୟ ହେବ ବୋଲି ଆଶଙ୍କା କରି ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ଯୋଡ଼ି ନଥିଲେ । ଏ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ବି ଠିକ୍ ହୋଇପାରେ । ଇତିହାସରେ ୧୯୭୬ରେ ସମ୍ବିଧାନର ୪୨ ତମ ସଂଶୋଧନ କରି ଏହି ସମାଜବାଦ ଶବ୍ଦକୁ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଶବ୍ଦରେ ପରିଣତ କରିଦେଇଥିଲେ । ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ କଂଗ୍ରେସ ପୈତୃକ ସମ୍ପର୍କ ବୋଲି ଭାବେ କିନ୍ତୁ ସମାଜବାଦକୁ ଅଣଦେଖା କରିଥାଏ । ଇତିହାସରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ୧୯୩୪ରେ କଂଗ୍ରେସ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କଂଗ୍ରେସୀ ସମାଜବାଦୀ ଦଳର ସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିଲା । ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା କ’ଣ ପାଇଁ ପଡ଼ିଥିଲା ସେ କଥା ମଧ୍ୟ ଜଣିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସମାଜବାଦର ବିଲୋପ ହେଉଛି ବ୍ୟକ୍ତିବାଦ । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟକ୍ତି ବଦଳରେ ସମାଜ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ଉଚିତ । ଅର୍ଥାତ୍ ସମାଜର ଅଧିକ ଧାଡ଼ିର ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଭାଗ ନେଇପାରିଲେ ତାହା ସମାଜବାଦ ।

ସମାଜବାଦର ଅଧିକାରୀ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଭଳି ବିଦେଶରୁ ହିଁ ଆସିଛି । କଂଗ୍ରେସର ୧୯୩୦-୧୯୩୩ର ଆନ୍ଦୋଳନର ବିଫଳତା ପରେ କଂଗ୍ରେସ ଭିତରେ ‘ଗାନ୍ଧୀ- ନେହେରୁ’ କଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିବାଦ କାରଣରୁ ଅସମ୍ଭବ ନେତା ଜୟପ୍ରକାଶ ନାରାୟଣ, ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ନରେନ୍ଦ୍ର ଦେବ, ରାମମନୋହର ଲୋହିଆ, ମାନ୍ସୁ ମହାନ୍ତ, କମଳା ଦେବୀ ଚଟୋପାଧ୍ୟାୟ, ଅତ୍ୟୁତ ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ ଆଶୋକ ମେହେଟା ଆଦି ସମାଜବାଦର ରାସ୍ତା ଧରିଥିଲେ । ୧୯୪୮ରେ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ସମାଜବାଦୀ ଦଳ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା । ସେବେଠାରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମାଜବାଦୀ ଦଳ ଅନେକ ବାର ବିଖଣ୍ଡିତ ହୋଇ ନୁଆ ନୁଆ ରୂପରେ ଚାଲିଛି । ଗଣତନ୍ତ୍ର ଏବଂ ସମାଜବାଦ ପରସ୍ପର ପରିପୁରକ । କିନ୍ତୁ ଏହା କେବଳ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର କଥା ଏବଂ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କେବେ ବି ବ୍ୟବହାରିକ ସ୍ତରକୁ ଆସିପାରି ନାହିଁ । ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ରାଜନୈତିକ ଦଳ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ

ବାଧ୍ୟବାଧିକତା ଏବଂ ଜରୁରୀ ଯେମିତି ନୋଟରେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଫଟୋ । ରାଜନୈତିକ ଦଳମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚିତାକୁ ଘୋଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଭଳି ଭଲ ଖୋଜିଯା ଆଉ କ’ଣ ହୋଇପାରେ । ସାମ୍ୟବାଦୀ ନିଜକୁ ଆଦି ସମାଜବାଦୀ ବୋଲି ମାନି ଆସୁଛନ୍ତି ଏଣୁ ସମାଜବାଦ ଶବ୍ଦକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ମଣ୍ଡୁ ନାହାନ୍ତି । କଂଗ୍ରେସ ଗାନ୍ଧୀବାଦ ଭିତରେ ସମାଜବାଦକୁ ଦେଖି ଆସିଛି । ଏଣୁ ଇତିହାସ ଗାନ୍ଧୀ ସମ୍ବିଧାନରେ ସମାଜବାଦ ଶବ୍ଦକୁ ଯେମିତି କଂଗ୍ରେସର ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ସମାଜବାଦ ରହିଛି ବୋଲି ସଙ୍କେତ ଦେଇଥିଲେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଯେ ୧୯୭୬ରେ ଇତିହାସଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ନିର୍ବାଚନରେ ହରାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସମାଜବାଦର ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଆସିଥିବା କଥା କହିଥିଲେ । ୧୯୭୬ରେ ଶାସନକୁ ଆସିବା ପରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସମାଜବାଦକୁ ନେଇ ଲଢେଇ କରି ରାସ୍ତାକୁ ଆସିଯାଇଥିଲେ । ସେ ସମୟରେ କୃପାଳିନୀ, ଲୋହିଆ କି ନରେନ୍ଦ୍ରଦେବ ନଥିଲେ । ସେହି ସମୟରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମାଜବାଦ କଥା କହି ଅନେକ ଦଳ ଗଠି ଉଠିଛି ଓ ବିଲୋପ ମଧ୍ୟ ହୋଇଛି । ଏସବୁ ପରେ ଏକ ଧୂବସତ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଶାସନ ଗାଦିକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ସମାଜବାଦ ଠାରୁ ଶାସନଗାମୀ ଲିଫ୍ଟ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ ।

ଅଟଳବିହାରୀ ବାଳପେୟୀ ସମାଜବାଦର ମହିମାକୁ ଜାଣିପାରିଥିଲେ । ୧୯୮୦ରେ ଯେତେବେଳେ ଜନତାଦଳ ଭାଙ୍ଗିଗଲା ସେତେବେଳେ ଅଟଳଜୀ ଜନସଂଗଠକୁ ନୁଆ ରୂପରେ ଗାନ୍ଧୀବାଦୀ ସମାଜବାଦ ଚାନ୍ଦରେ ଘୋଡ଼େଇ ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟିର ରୂପ ଦେଇଥିଲେ । ଅଟଳଜୀଙ୍କ ଦୂରଦୃଷ୍ଟି ଭୁଲ ନଥିଲା । ୮୦ ମସିହାରେ ୨ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟି ଏବେ ଦେଶକୁ ଶାସନ କରୁଛି । ପୁଣି ସଂଖ୍ୟା ଗରିଷ୍ଠତା ହାସଲ କରି । ଏକଦା ସଂଘର ନିଷ୍ଠାପର ପୂର୍ଣ୍ଣକାଳୀକ ସ୍ୱୟଂସେବକ ଥିବା ନରେନ୍ଦ୍ରମୋହାଙ୍କ ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟି ପୂର୍ବରେ ସବୁକିଛି ଅଛି- ଶାସନ, ଗାନ୍ଧୀ ଏବଂ ସମାଜବାଦ । ସମାଜବାଦକୁ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ଅନୁସାରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି । ତ୍ରିତିଶ ରାଜନୀତି ବିଶାରଦ ହୋଇଲେ ଲାଏକି କହିଥିଲେ ‘ସମାଜବାଦ ହେଉଛି ଏମିତି ଚୋପି ଯାହାକୁ କେହି ତାର ନିଜ ଅନୁସାରେ ପିନ୍ଧି ପାରିବ । ଏଣୁ ସମାଜବାଦ ଓ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ଯିଏ ଯେମିତି ପାରିଲା ସେମିତି ଆପଣେଇ ପାରିବ ।

ଯାଜପୁର ଗାନ୍ଧୀ : ପରମାନନ୍ଦ ମହାନ୍ତି

ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ଚନ୍ଦ୍ର ଚୂପାଠୀ
ମୋ : ୯୮୩୩୭୧୦୨୫୫୫୩

